A°. 1829. N°. 82.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 11 Julij.

FRANKFORT, den 7den Julij.

Volgens berigten uit Odessa van den 20sten Junij, liep aldaar het gerucht, dat de generaal *Diebitsch* den staatsraad *Fonton* naar Schumla bij den groot-vizier had gezonden, om te zien of het, na de laatste, voor de Russische wapenen zoo gunstige gebeurtenissen, niet mogelijk zou zijn, onderhandelingen met de Porte aan te knoopen, waardoor het verder bloedvergieten bespaard wierd en de grond gelegd tot herstel van den vrede tusschen de beide rijken. Men verzekert, dat de generaal *Diebitsch* te dien einde van den Keizer de uitgestrekste volmagt heeft ontvangen. Anderen beweren echter, dat er slechts een parlementaire naar Schumla gezonden is, om deze vesting op te eischen.

In de jongste berigten uit Konstantinopel wordt op nieuw melding gemaakt van het Russische fregat *Raphael*, hetwelk de kapudan-pacha veroverd heeft. Men voegt er thans bij, dat hetzelve geen weerstand geboden heeft, en dat de bevelhebber geen Rus, maar een Griek van geboorte is. — Van de teruggezending der Russische krijgsgevangenen verhaalt men het volgende. De groot-vizier had bij de Russen aanzoek gedaan om de loslating van eenen zekeren Turk, en dezelve verkregen. Naauwelijks had de Sultan zulks vernomen, of hij had, uit eigene beweging, honderd krijgsgevangenen in vrijheid gesteld.

— Uit Krajova wordt gemeld, dat de Russen, na de verovering van Rachova, tot Lomi voortgerukt zijn, en aldaar eenen koerier opgevangen hebben, die 400,000 piasters naar Widdin brengen zou. Rachova wordt door de Russen versterkt.

— Brieven uit Egina behelzen de volgende berigten, voor welker echtheid men nogtans niet kan instaan. De Engelsche consul-generaal *Dawkins* had zich bij den graaf *Capo d'Istrias* vervoegd, en van denzelven verlangd, dat de blokaden opgeheven, de Grieksche troepen van het vaste land naar Morea teruggeroepen, en alle vijandelijkheden tegen de Porte gestaakt zouden worden. De president had dit laatste stellig geweigerd en aan den Engelschen consul verklaard, dat zijn pligt hem gebood, de behaalde voordeelen niet op eene voor Griekenland zoo nadeelige wijze te laten varen, en hij in dit geval alleen aan geweld zou toegeven. De Engelsche consul had van dit antwoord dadelijk kennis gegeven aan de Engelsche en Fransche gezanten, die op reis naar Konstantinopel zijn.

PETERSBURG, den 27sten Junij.

Gisteren werd alhier in de Kasansche kerk een dankgebed gedaan, voor de overwinning, welke op den groot-vizier is behaald. 's Avonds was de stad verlicht.

— De generaal *Paskewitsch van Erivan* heeft berigt ingezonden omtrent een gevecht, hetwelk den 13den Mei, in het Sandschak Patschoff, in de nabijheid van het dorp Tsurtskab, tusschen de afdeeling troepen van den generaal-majoor *Burzoff* en de talrijke militie van *Achmet*-chan van Adjar, is voorgevallen. Dit berigt, luidt aldus: — « De generaal-majoor prins *Bebutoff* vernam, dat de vijand voornemens was, om de onder zijn bevel staande vesting Achalzich aan te vallen met eene aanzienlijke krijgsmagt, welke in het Sandschak Patschoff verzameld was, en hij besloot derhalve, den generaal-majoor *Burzoff* den chan te gemoet te zenden, om deszelfs troepen zoo mogelijk uiteen te drijven, en zijne onderneming op Achalzich te vertragen. De generaal *Burzoff* ging dan met 10 compagnien infanterie, 5 stukken ligt geschut en 200 kozakken tegen den vijand op marsch, en vernam onder weg, dat *Achmet*-chan, in afwachting van versche troepen, naar de christen-dorpen van het Sandschak Ardaghan getrokken was, om ze te plunderen. Zulks deed den generaal besluiten, om zich naar het dorp Tsurtskab te wenden, door hetwelk de Turken terugkeeren moesten; hij kwam ook den volgenden dag in de nabijheid van hetzelve aan, doch vond er reeds den vijand met zijne gansche magt vereenigd. In weerwil van deszelfs overmagt en voordeelige stelling op het gebergte, wilde de generaal hem liever aanvallen, dan naar Achalzich terug te trekken, en ging derhalve met de bajonet op hem los, dreef hem van de eene hoogte naar de andere, en kwam op deze wijze tot aan het dorp Tsurtskab zelf, hetwelk hij met eene verschansing van hout vond voorzien. Hij was dus genoodzaakt, 100 vademen voor de verschansing halt te maken. In dezen oogenblik trok *Achmet*-chan met al zijne troepen, bestaande, behalve de ruiterij, uit 5000 man voetvolk, op de onze aan, doch zag zich spoedig van alle kanten teruggeslagen en genoodzaakt, na een aanmerkelijk verlies, binnen Tsurtskab de wijk te nemen. Daags daarop had de chan, zonder eenen tweeden aanval af te wachten, in de grootste wanorde de vlugt genomen, op welke hij nadrukkelijk vervolgd werd. De generaal liet de dorpen in brand steken, welker ingezetenen zich vijandig betoond hadden, en verwoestte de gansche streek, uit welke de vijand tot dus verre zijne hulpmiddelen getrokken had, om de door onze troepen bezette Sandschaks te overrompelen.»

— In Klein-Wallachije hebben de Turken verder niets ondernomen, dan eene poging om ons te verdrijven uit eene positie tegen over het verschanste leger van Wargerob, hetwelk de vijand in de ontoegankelijke bergpassen langs den oever van den Donau bezet heeft. Eene vijandelijke afdeeling troepen van 2000 man viel onze stelling aan. Nadat zij driemaal door kartets- en musketvuur teruggeslagen was, viel de luitenant-kolonel *Bijkoff* haar met de bajonet aan, en dreef haar met een verlies van 200 man in de bergpassen terug.

— Het dagblad van Petersburg maakt heden voor het eerste gewag van de verovering van het fregat *Raphael* door de Turken. Het behelst daaromtrent het volgende berigt: « Zijne Majesteit de Keizer heeft berigt ontvangen van de onteerende overgave van het fregat *Raphael*, onder bevel van den kapitein der 2de klasse *Stroïnikoff*, hetwelk, zonder den geringsten tegenstand te bieden, de zeilen voor den vijand gestreken heeft.»

WARSCHAU, den 2den Julij.

Zijne Majesteit de Keizer en Koning heeft, bij besluit van den 1sten Junij, uit erkentenis voor de groote verdiensten, welke Zijne Keizerlijke Hoogheid de groot-vorst Cesarewitsch opzigtens het Koningrijk Polen verworven heeft, de ambten Skierniewice, Gluchow, Jezwrko en Kompin weder gevoegd bij het vorstendom Lowicz, hetwelk wijlen Keizer *Alexander* aan Z. K. H. zonder deze ambten geschonken had. De daartoe behoorende goederen zullen vrij van alle schulden overgegeven worden.

PARYS, den 6den Julij.

In de zitting van de kamer der afgevaardigden van heden, heeft de heer *Marchal* een voorstel gedaan, om de pensioenen van de gewezen ministers *de Villèle*, *de Peyronnet*, *du Corbière*, *de Chabrol* en *Frayssinous* niet meer toe te staan. Dit voorstel is door den minister van financien bestreden, doch slechts met eene kleine meerderheid verworpen.

— De departementale kies-vergadering van Dordogne heeft den heer de *Belleyme*, prefect van politie te Parijs, tot lid van de kamer der afgevaardigden verkozen. Zoo zeer de overige prefect van politie gehaat was, zoo zeer is de tegenwoordige algemeen geacht.

— Nadere berigten uit Toulon behelzen het volgende omtrent de muiterij van het scheepsvolk van de *Conquerant*: Het schijnt, dat het gouvernement, na afloop der expeditie van Morea, het ontslag had toegestaan voor de zeelieden van die klassen, welker dienstlijd geëindigd was. Ten gevolge daarvan, werden de zeelieden van de fregatten *Didon* en de *Proserpine* dan ook werkelijk ontslagen. Die van de *Conquerant*, meenende, dat zij daarop een gelijk regt hadden, begaven zich, ten getale van 350, naar de prefecture der marine, om hun ontslag te vragen. De prefect ried hun, om naar hun schip terug te keeren; maar in plaats daarvan, trokken zij gezamenlijk de stad uit naar het veld. Het is aan de officieren van het schip, die met de detachementen troepen, welke hen nagezonden werden, medegingen, gelukt om de meesten te bewegen, goedwillig weder naar het schip terug te keeren. Slechts weinigen zijn nog achter gebleven.

Men denkt te Toulon, dat spoedig van daar eene expeditie tegen Algiers zal uitzeilen.

GEND, den 8sten Julij.

De staten van West-Vlaanderen hebben den heer *Veranneman* met 63, en den heer *de Langhe* met 62 stemmen herkozen tot leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, doch in plaats van den heer *de Meulenaere* met 47 stemmen benoemd den heer *Sandelin*. De heer *Sandelin* is president van de regtbank van eersten aanleg. De *Catholique* zegt, dat hij geheel ministerieel is, jammert over de aftreding van den heer *de Meulenaere*, en verklaart dat de benoeming van den heer *Sandelin* de provincie onteert.

HAARLEM, den 8sten Julij.

Gisteren is de vergadering van de staten van Holland geopend, en heden is men in dezelve overgegaan tot het benoemen der leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In plaats van den heer Jr. *J. Repelaer*, welke zijn ontslag als Ged...

nig heeft gevraagd, is, met 64 van de 78 stemmen, verkozen de heer Jr. *O. Repelaer van Molenaarsgraaf.* — De concurrenten waren, onder andere, de heeren *de Jonge* en *Mejan.*

In plaats van den heer *van de Poll*, burgemeester van Amsterdam, welke had verzocht dat geen acht op zijnen persoon mogt worden geslagen, is met 50 stemmen benoemd de heer Mr. *P. A. Brugmans*, advocaat aldaar. — De concurrent, die de meeste stemmen in zich vereenigde, was de heer *Uiterwerf Sterling.*

De heer *Warin* is met 69 stemmen op nieuw benoemd.

Bij de eerste stemming voor de plaats, welke, door het aftreden van den heer Mr. *P. C. Schooneveld*, was opengevallen, heeft deze heer in zich vereenigd 33 stemmen, en de heer Mr. *W. M. de Jonge*, advocaat in 's Gravenhage, 23 stemmen. De concurrenten, die na dezelve de meeste stemmen hadden, waren de heeren Mr. *D. T. Gevers* en Mr. *F. Frets.* — Bij de tweede stemming heeft de heer *Schooneveld* 36, de heer *de Jonge* 32 stemmen bekomen, en bij de derde is de heer *de Jonge*, met 42 tegen 36 stemmen, als lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal benoemd.

De heeren *Backer*, *van Reenen* en *Beelaerts* zijn, respectivelijk met 64, 59 en 57 stemmen, op nieuw als leden der Tweede Kamer benoemd.

— Te Antwerpen zijn als leden der Tweede Kamer weder ingekozen de heeren *Cogels* en *van Genechten.*

Mengelwerk.

POLITIEKE MODE.

Jaar 1800. In alle dingen is mode; ook in het politieke. De grooten gaan voor en de kleinen volgen. De eersten zijn het eigenlijk, die de mode maken, en weder verbreken, zoo dra zij er hun genoegen van hebben, of dezelve te algemeen wordt. Alsdan verachten zij hun eigen maaksel dikwijls even sterk, als zij er te voren mede ingenomen waren, bedenkende telkens weder nieuwe moden, of keerende, bij gebrek daarvan, tot de oude versletene terug, om maar altoos van het gemeen zich te onderscheiden als lieden van den eersten smaak. — Zoodanig is de opkomst, de loop, en het einde der veranderlijke mode: ook in het politieke.

Er is eene mode geweest van societeiten of clubsen. Onze eerste fatsoenlijke lieden waren aanleggers en voorstanders van zulke bijeenkomsten. Sociëteiten moesten er opgerigt worden; die zouden zoo vele leerscholen zijn voor het volk; daar zou ieder vrij mogen spreken over de belangen van den Staat; daar kon men de gezindheden en bekwaamheden der personen leeren kennen, aan welken men zijn vertrouwen, bij het verkiezen van Vertegenwoordigers, wilde schenken; daar kon men tegen alle soort van overheersching waken, requesten, adressen enz. vervaardigen, en alzoo den bestuurderen van het land voorlichten. Zoo sprak men, en al wie dus niet sprak, was niet in de mode. Het volk vond er smaak in, en welhaast kwam hoog en laag in societeiten, en liet daar zijne gaven hooren. Maar toen deze mode zoo algemeen werd, gaven de eerste uitvinders haar schielijk den zak, bleven stilletjes te huis, en lieten de sociëteiten aan haar lot over. In geen fatsoenlijk gezelschap kon een clubist geduld worden. En straks begonnen schreeuwers, terroristen, anarchisten, en meer zulke *isten* de namen van de *eerste* mode te worden, om de voorstanders van de oude gehaat te maken.

Er is eene mode geweest, dat men elkander *burger* moest noemen, en niet *mijn heer.* Het woord *heer* moest weg. Geen *heeren* meer! *Burger* was de beste, de hoogste eernaam voor een vrij man. Deze mode, zoo kers versch uit *Parijs* gekomen, behaagde wonderlijk, zelfs bij de grootste heeren. In gezelschappen van het eerste fatsoen speelde het woord *burger* gedurig op de tong, en men sprak het met verrukking uit; terwijl de lagere klassen hetzelve nog naauwelijks durfden gebruiken, inzonderheid omtrent diegenen, welke zij gewoon waren heeren te noemen, kunnende, zoo het scheen, bezwaarlijk gelooven, dat dezen, in goeden ernst, zich zelven in zoo verre zouden willen vernederen en met anderen gelijk stellen (trouwens het bleek ook van achteren, dat voor deze beschroomdheid eenige reden was). — Maar wat kan de mode al niet uitvoeren, vooral wanneer zij aanzienlijke patronen heeft! Het *burgerzeggen* drong door tot alle rangen, voor zoo ver men nog verschil van rangen onder de menschen kon ontdekken. Het was een lust om te hooren, hoe edel en onedel, heeren en knechten, stedelingen, boeren, Pieter, Paulus, Klaas, kortom allen, van welken stand of beroep zij ook waren, elkander met den naam van burger begroetten, als of er maar geen onderscheid ware tusschen menschen en menschen. Maar nu zoo Jan en alleman zich *burger* liet noemen, was er geen raar meer aan. De eerste instellers schenen zich half te schamen over dit voortbrengsel hunner vinding; en er begonnen zich alle teekenen te vertoonen van eene op handen zijnde revolutie in deze mode. Men smoorde nu dikwijls het woord *burger* binnensmonds, of gebruikte het alleen om er mede te spotten, en deed zijn best om de oude namen en titels, zoo goed men konde, weder op te lappen. De burgers en burgeressen verdwenen dus uit de dagelijksche verkeering zoo schielijk, als zij er ingekomen waren: hoewel het laatste nooit veel opgang gemaakt heeft. Onze dames hadden er al terstond weinig zin aan. *Burgeresse* was bij haar een stijf woord, dat haar teeder gehoor kwetste. Zij zijn dus meestal jufvrouwen of mevrouwen gebleven. En onder het ander geslacht werd het nu weder *mijn Heer* voor en *mijn Heer* na, gelijk van ouds; schoon het, op de keper beschouwd, toch vrij belagchelijk staat, wanneer men daar twee lieden, om 't ander woord bijkans, elkander *mijn Heer* hoort noemen, juist als of ze lust hadden in eene gedurige tegenspraak, waarvan zij beiden geen haar van op hun hoofd meenen. Als men het zeggen mag, is het toch geene beste mode, die zoo de veinzerij aan de orde van den dag stelt, of de menschen komplimenten leert maken, die, ten beste genomen, niets beteekenen, en doorgaans het tegendeel van 't geen men meent; want hoe zeer de een den anderen zijnen heer noeme, is het er dikwijls verre van af, dat hij hem daarvoor, en zich zelven voor een onderdanigen dienaar zou erkennen, als het op stuk van zaken aankwam. — Vergeeft ons deze aanmerking tegen eene mode, die anders, uit hoofde van haren grijzen ouderdom, alle respect schijnt te verdienen. Wij hebben ons zelven wel eens gevraagd, hoe zou men het aanleggen, om zich te doen onderscheiden, wanneer het volk die mijnheers-mode eens algemeen navolgde gelijk het burgerzeggen, (dat juist niet te denken staat). Misschien zou dan het *burgeren*, dat nu zoo onbarmhartig bij velen de schop gekregen heeft, weder tot den ton behooren. Of nog waarschijnlijker, kwam het *wel edele!* het *wel geboren* en *hoog wel geboren* weder op de proppen. Wie weet, wat gebeurt! oude moden worden weder nieuw. (Gelijk het nu reeds plaats heeft.)

Er is eene mode geweest, dat men vreesselijk bande op aristocraten en aristocratie. Onze wijzen en aanzienlijken zelven konden niet genoeg de hatelijkheid van deze namen afschilderen, en de zaak zelve was het grootste kwaad, waarmede ooit een land bezocht konde worden. Hoe! (op deze wijze lieten zij zich hooren) zullen dan eenige weinigen zich verbeelden alleen geschapen te zijn om te gebieden, en de vette ambten, als een verkregen buit, onder elkanderen en hunne familien te verdeelen, juist of geene anderen tot het bestuur van zaken en de voordeelen der maatschappij geregtigd waren, dan die oude en breede geslachtregisters konden vertoonen, prachtige huizen bewoonden, of met geleerde namen pronkten, die zij misschien meer uit gunst dan uit verdiensten voeren! Neen, neen; men zegt wel, dat het kleed den man maakt, maar het kan toch geene bekwaamheid en eerlijkheid geven, en deze hoedanigheden worden alleen vereischt in den regent. Voor het overige behoeven wij niet te vragen of hij veel dan weinig geld bezitte; of hij van een nieuw, dan van een oud geslacht zij. Wij moeten slechts naar den persoon zien, en niet naar het geen er omhangt. En in alle standen worden bekwame en eerlijke lieden gevonden; want de natuur is niet zoo partijdig in het uitdeelen van hare gaven, als de mensch het wel hebben wil. De eenvoudige woning huisvest dikwijls een beter hart en verstand, dan het paleis. Hebben de rijken meer gelegenheid, om bekwaamheden op te doen, zij hebben ook meer aanleiding tot ledigheid, tot overdaad, trotschheid en soortgelijke ondeugden, die iemand tot het bestuur ten hoogsten ongeschikt maken. Zijn zij niet zoo vatbaar voor omkoopingen, als iemand, die in bekrompener omstandigheden leeft, (hetwelk echter gansch niet zeker en algemeen doorgaat, want het goud stilt niet altoos de gouddorst) zij hebben dan des te grooter verzoeking tot het omkoopen van anderen; en hij, die omkoopt, is vooral niet beter, dan die zich laat omkoopen. Dit kunnen wij dan ten minste wel tegen elkander verrekenen. Het heeft lang genoeg geduurd, dat men de deugd (zonder welke niemand een goed burger, veel minder een goed bewindsman zijn kan) aan geld en goed verpand rekende. De natuur leert ons, dat wij allen *gelijk* zijn, zonder onderscheid van rang en geboorte; en dit moet de grondslag uitmaken van het geheele staatswerk. — « Ja! dat zijn wij, dat moet het,» riep straks daarna het volk. Maar toen dit geroep zoo algemeen werd, konden de eerste redenaars hun eigen stemmen niet langer hooren, en dienvolgens zwegen zij. Deze toestand echter was voor velen van hen, die liefst als vocalen klonken, onverdragelijk. Zij begonnen daarom een' anderen toon aan te slaan, die van de tegenwoordige algemeene stemmen geheel vreemd was. Daar de anderen *forte*, *forte gelijkheid* zongen, speelden zij in 't eerst *piano piano aristocratie*, vervolgens *crescendo* en eindelijk nagenoeg *forte.* — Bij dit onverwacht geluid stak ieder de ooren op, als zijnde het voorteeken van eene nieuwe politieke mode. De jammerlijk gehavende en uitgeschudde aristocratie scheen verscheiden van hare vorige vervolgers bij het hart gekregen te hebben. Men zocht de verstrooide lappen en leuren van de oude sloof weder bij elkander, paste en plooide zoo lang, dat men haar als eene ordentelijke vrouw in haar eigen gewaad (schoon hier en daar nog een weinig verknoeid) te voorschijn konde brengen. En zoo schielijk veranderde hare gedaante in de oogen der meest nieuwerwetsche politieken, dat zij welhaast in gezelschappen van het eerste fatsoen, daar zij nog onlangs eene banneling geweest was, met de uiterste staatsie en deftigheid werd onthaald, en het arme jonge schepsel, *de Gelijkheid*, verre boven het hoofd gezet.

Wat is de mode toch een wonderlijk ding. Hoe schielijk keert zij tot haar eigen uitbraaksel terug, en hoe bespottelijk maakt zij daardoor zich zelve! Zij is rijk van vernuft als het op kleuren, plooijen, strikjes en lintjes, maar dikwijls zeer arm, als het op wezenlijke verbeteringen aankomt: zij loopt en draaft onophoudelijk; en evenwel vordert zij niets meer dan de onderwetsche stijfzinnigheid, die stil staat, omdat zij in een cirkel rondloopt, komende telkens tot het zelfde punt terug, van waar zij begonnen is. Niet ongelukkig slaagt zij somwijlen in hare vindingen, maar zij bederft alles door wispelturigheid, levende in gedurige misnoegdheid voor zich zelve. En jammer is het, dat zoo vele anderen, geheel buiten schuld, door het geweld van hare dwingelandij worden medegesleept, en in de schade en schande moeten deelen. — In alles is mode, ook in het politieke.

DYK- EN POLDERBESTUREN.

Aan de Redactie.

Is het bij 's Konings besluit van den 28sten December 1828 gearresteerd reglement op het beheer der rivier-polders in *Gelderland*, op eene grondwettige wijze daargesteld, en kan hetzelve in de tegenwoordige zitting der provinciale staten nog tot beraadslagingen aanleiding geven, — ziedaar twee gewigtige vragen, welke in dit Dagblad reeds zijn behandeld, doch waaromtrent schrijver dezes zich geenszins met de vroeger verdedigde gevoelens kan vereenigen.

Indien het de waarheid ware, dat het nu gearresteerd reglement door de provinciale staten was *verworpen*, dan zouden wij alle de hieruit afgeleide gevolgtrekkingen (zie de Arnhemsche Courant van den 9den Junij 1829) volgaarne toestemmen; — het is onbetwistbaar, dat de reglementen, ten aanzien van de dijk- en polderbesturen, alleen door de provinciale staten kunnen worden daargesteld, en dat bij de grondwet aan den Koning slechts het regt van goed- of afkeuring is toegekend; dat, gevolgelijk een reglement, hetwelk door de staten mogt zijn verworpen, nimmer door eene andere magt kan worden ingevoerd, zonder de uitdrukkelijke bepaling van art. 222 der grondwet te schenden; — dan het thans gearresteerd reglement op de polder-besturen is niet door de provinciale staten *verworpen* maar *aangenomen*.

In eene buitengewone vergadering der provinciale staten, in October 1825 gehouden, is over het reglement rijpelijk beraadslaagd; ten gevolge van eenige geopperde bedenkingen zijn nog eenige veranderingen gemaakt, wanneer eindelijk tot de hoofdelijke stemming is overgegaan, bij welke gelegenheid zich *dertig* leden, met inbegrip van den gouverneur, *voor* het reglement en *dertig* anderen zich *tegen* hetzelve hebben verklaard. — Vermits nu, volgens art. 14 van het *reglement op het gezag en de magt der staten*, de president (de gouverneur) eene concluderende stem heeft, is het project-reglement, behoudens de nadere redactie, aangenomen, om aan de goedkeuring des Konings te worden onderworpen; de provinciale staten hebben vervolgens de nadere redactie aan eene speciale commissie opgedragen, en zijn heeren gedeputeerde staten gemagtigd, het alzoo aangenomen reglement aan den Koning in te zenden.

Op die wijze is dus het reglement door de staten daargesteld, en nu door den Koning goedgekeurd, zoo dat hier alles is in acht genomen, wat, volgens art. 222 van de grondwet, tot daarstelling van zulk een reglement wordt gevorderd. — Het zal wel in de uitwerking geen het minste verschil maken, of het reglement met eenparigheid van stemmen, dan wel met eene kleine meerderheid door de provinciale staten is aangenomen, genoeg, dat hier de bij de wet gevorderde meerderheid bestaat, om hetzelve van kracht te doen zijn.

Ten aanzien van de circumscriptie der polder-besturen zijn eveneens de grondwettige bepalingen opgevolgd; de Koning had de bevoegdheid dezelve alzoo te bepalen, als thans gedaan is, ofschoon ook de provinciale staten die zelfde circumscriptie op den 7den Julij 1826 hadden verworpen.

Bij art. 1 toch van het op den 7den October 1825 gearresteerd reglement was bepaald:

Dat de circumscriptie der polder-districten NADER DOOR ZYNE MAJESTEIT BEPAALD ZAL WORDEN, *na ingewonnen* CONSIDERATIEN VAN DE PROVINCIALE STATEN; *welke vooraf de daarbij belanghebbende besturen zullen hooren.*

Bij een wettig besluit van de provinciale staten, hebben Hun Edele Groot Achtbare de bepaling der polder-districten geheel aan den Koning overgelaten; zij hebben zich hieromtrent geene voorafgaande goedkeuring voorbehouden, maar alleen verlangd hierover vooraf hunne consideratien in te brengen.

Na ingewonnene consideratien van de provinciale staten geeft alhier te kennen, dat dit collegie hierover vooraf moest gehoord worden, geenszins dat hetzelve die circumscriptie moest goedkeuren. — De Koning voldeed aan het verlangen van de provinciale staten, door dezelve over de circumscriptie te hooren; Z. M. behoefde het advies van Hun Edele Groot Achtbare niet te volgen. — Was dit de bedoeling van de staten geweest, dan had in art. 1 van het reglement moeten zijn voorgeschreven: *dat de circumscriptie der polder-districten, onder goedkeuring des Konings, door de provinciale staten zoude worden bepaald*; nu dit bij een grondwettig daargesteld reglement aan den Koning is overgelaten, kunnen provinciale staten zich niet beklagen, dat de circumscriptie door Hoogstdenzelven tegen hun advijs is bepaald. — Het is hier even eens mede gelegen, als met de reglementen van inwendig bestuur van den staat; de Koning is volgens art. 63 der grondwet verpligt hierover vooraf den raad van state te hooren, doch Z. M. is niet gehouden het advies van dit collegie te volgen.

Zijn nu de provinciale staten van *Gelderland* over de circumscriptie gehoord, dan is geheel en al aan de bepaling van art. 1 van het aangenomen reglement voldaan en is alzoo de circumscriptie op eene grondwettige wijze daargesteld. — Het eerste valt niet te ontkennen, daar er in Julij 1827 langdurige beraadslagingen over dit onderwerp in de provinciale staten hebben plaats gehad; — de uitslag is wel geweest, dat de vergadering begrepen heeft den Koning de aanneming dier circumscriptie niet te kunnen adviseren, dan er is tevens goedgevonden, om de ingezondene adressen van de besturen aan den Koning mede te deelen, ten einde Hoogstdenzelven alzoo in staat te stellen, met volledige kennis van zaken over dit onderwerp te beslissen.

De provinciale staten zijn dus gehoord; aan al hetgeen hun Ed. Groot Achtbare verlangd hebben is alzoo voldaan; het stond nu aan den Koning het gevoelen der meerderheid al of niet te volgen; Z. M. heeft dus niets meer gedaan, dan gebruik te maken van de bevoegdheid, door de provinciale staten zelve aan Hoogstdenzelven toegekend; het polder-reglement en de circumscriptie, zoo als die door den Koning zijn gearresteerd, zijn alzoo op een grondwettige wijze daargesteld.

Kan het Polder-reglement in de tegenwoordige zitting der Provinciale Staten nog tot beraadslagingen aanleiding geven? — Ziedaar de tweede vraag, welke wij ons ter beantwoording voorstelden? Het is volkomen hetzelfde als of men de vraag opperde: kan men op een door de Provinciale Staten ontworpen en door den Koning goedgekeurd reglement op nieuw terugkomen?

Indien men de zoo noodzakelijke vastheid van wetgeving niet wil omverstooten, indien men niet alles op losse schroeven wil plaatsen, zal deze vraag wel ontkennend moeten beantwoord worden; — trouwens de overweging van de nadeelige gevolgen, welke uit dit wankelende zouden voortvloeijen, zal hier alles beslissen. — Op die wijze zoude men in elke zitting der Provinciale Staten de vroeger door dezelve aangenomene reglementen weder tot een onderwerp van beraadslagingen kunnen maken: men zou heden een voorstel kunnen doen tot intrekking van een gister genomen besluit, en zou men mitsdien nimmer tot een einde kunnen komen. — Gesteld toch, b. v., dat heden een reglement met eene kleine meerderheid wierd aangenomen of verworpen, en dat de minderheid den volgenden dag opmerkte, dat eenige leden, die vroeger de meerderheid hadden uitgemaakt, niet tegenwoordig waren, dan zoude die minderheid even gevoegelijk een voorstel kunnen doen tot intrekking van het vroeger genomen besluit, en alzoo dezelfde zaak, die eens beslist was, weder in twijfel kunnen trekken; dan zou, vermits een derde gedeelte der Provinciale Staten om de twee jaren aftreedt, en dit collegie alzoo om de twee jaren uit andere leden bestaat, de nieuw gekozene leden de bevoegdheid hebben om al de reglementen om verre te stoten, welke vroeger waren aangenomen.

Reeds in de vorige zitting van de Staten-Generaal is met bondige beweegredenen, ter gelegenheid van het voorstel van de heeren BARTHELEMY, DONKER CURTIUS, enz. aangetoond, dat eene wetgevende vergadering niet heden moet afbreken, hetgeen zij gister heeft opgebouwd; dat, wanneer na het in werking zijn eener wet, de ondervinding eenige gebreken heeft doen kennen, dit wel veranderingen kan wettigen, doch dat nimmer eene eens aangenomene wet vóór dat dezelve in werking is gebragt, aan nieuwe beraadslagingen moet worden onderworpen. — Wanneer dus het voorstel van de heeren BARTHELEMY c. s. is verworpen, niettegenstaande hetzelve *niet* de intrekking van de wet van den 20sten April 1827, maar alleen eenige door bijna allen als gegrond beschouwde wijzigingen ten doel had, hoe veel te meer gelden dan de toen aangevoerde beweegredenen hier, om de intrekking van een reglement, hetwelk nog niet in werking is gebragt, als ongepast, ondoelmatig en onstaatkundig te doen beschouwen.

Hierbij komt nog eene gewigtige bedenking een op eene grondwettige wijze daargesteld reglement is aan den Koning ter goedkeuring aangeboden; door hetzelve in werking te brengen, voldoet Z. M. aan het verlangen van de meerderheid der provinciale staten. — Wat moet Z. M. nu aan dit collegie antwoorden, wanneer hetzelve thans, en nog vóór het in werking brengen, de intrekking verzoekt van een besluit, hetwelk juist op verzoek van de provinciale staten is genomen?

De zaak is eens beslist; dezelve kan en mag geen onderwerp van beraadslagingen meer uitmaken; want dit reeds zou op zich zelf tot de grootste wanorde en regeringloosheid kunnen aanleiding geven. — Hoe bezwarend ook het Polder-reglement voor sommigen mogen wezen, zoo wel de ingezetenen als vooral de provinciale staten zijn verpligt het bij 's Konings besluit van den 28sten December 1828 bepaald tijdstip af te wachten, en eerst na afloop van dien termijn kunnen zoodanige voorstellen tot wijziging worden gedaan, als wenschelijk of nuttig mogten zijn. Vóór dien tijd hieromtrent iets te doen, zou ontijdig en ongepast wezen.

ARNHEM, den 10den Julij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 9 Junij	2 El 7 Palm 0 Duim;	gewassen	5 D.,	gevallen	0 D.
Den 10 dito	2 El 6 Palm 0 Duim;	gewassen	0 D.,	gevallen	10 D.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 8sten Julij 1573 werd het leger van Prins WILLEM I bij den Haarlemmerhout geslagen.

Den 8sten dito 1617 werd ELEONORA DOE onthoofd en verbrand.

Den 9den dito 1318 versloeg DIEDERIK III, vierde graaf van *Holland*, den bisschop van *Utrecht*, ADELBOLD.

Den 9den dito 1718 stierf JAN GASTON VII, groothertog van *Toskane*.

Den 9den dito 1746 stierf FILIPS V, Koning van *Spanje*.

Den 10den dito 1190 verdronk Keizer FREDERIK BARBAROSSA.

Den 10den dito 1674 werd er een verbond gesloten tusschen *Oostenrijk*, *Spanje* en de *Staten*, met *Denemarken*.

Den 11den dito 1672 verliet de hertog van *Luxemburg* de steden *Woerden* en *Oudewater*.

Den 11den dito 1708 behaalden de bondgenooten eene roemrijke overwinning bij *Oudenaarden*, op den weg naar *Gavre*, bij welke gelegenheid de Prins *van Nassau* zich zoo wakker, aan het hoofd der Spaansche knechten, kweet, dat verscheidene regementen der vijanden in wanorde en op de vlugt geslagen werden, des hij veel toebragt tot de overwinning. De *Franschen* verloren toen wel 7000 gevangenen, hoewel zij hunne bagagie naar *Gend* hadden weten te vervoeren, verschansende zich ook eerlang achter de vaart.

Den 11den dito 1747 nam het beleg van *Bergen op Zoom* een' aanvang.

---

§ § § De PROVINCIALE COMMISSIE VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK EN TOEVOORZIGT IN *GELDERLAND* berigt, dat hare gewone Vergadering wederom zal aanvangen op Dingsdag den 4den Augustus aanstaande.

Zij, die tot het Examen wenschen toegelaten te worden, gelieven deswege zich te adresseren, en de noodige bewijsstukken *franco* toe te zenden, *uiterlijk* op den 21sten Julij, aan den ondergeteekenden, wonende te *Nijmegen*.

Arnhem, den 1sten Julij 1829.

In naam der Commissie voornd.,
Dr. C. VAN ELDIK.
Secretaris.

---

† † † Op den 5den en 19den Augustus 1829, telkens om 6 uren 's avonds, zal, binnen *Arnhem*, in het Logement *den Arend*, in het openbaar ingezet en verkocht worden:

1°. Een kapitaal, hecht, sterk en welbetimmerd HUIS en ERVE, voorzien van verscheidene, meest behangen, BENEDEN- en BOVENKAMERS, DOMESTIEKEN- en PROVISIE KAMERS, twee KEUKENS met POMP, twee KELDERS, ZOLDERS, BINNENPLAATS en TUIN en verdere GEMAKKEN, staande en gelegen binnen *Arnhem*, op de Groote Markt, wijk F No. 80, van achteren een zeer fraai en riant uitzigt hebbende.

2°. Een ruim KOETSHUIS, met schoone STALLING en HOOIZOLDER, voorts POMP, OPENPLAATS en verdere GEMAKKEN, gelegen bij het eerste perceel en uitkomende op den Wal.

4°. Een groote zeer vruchtbare met smaak aangelegde TUIN met de fijnste VRUCHTBOOMEN, en het daarin staande TUINHUIS, gelegen bij het tweede perceel aan den Wal.

Welke drie dercelen, door Mr. *J. BUSGERS* bewoond en gebruikt, mede in massa zullen worden geveild.

4°. Een hecht, sterk en zeer regelmatig HUIS en ERVE, voorzien van verscheidene meest behangen ruime BENEDEN en BOVENKAMERS, DIENSTBODEN- en PROVISIE KAMERS, ZOLDER, KEUKEN, KELDER, OPEN PLAATS, POMP en fraaijen TUIN, binnen *Arnhem*, in de Kerkstraat, wijk F No. 133, door den Predikant *OVERDUYN* bewoond. Welke Huizen met 1°. Mei 1830 en den grooten Tuin met 15 Maart 1830 kunnen worden aanvaard; terwijl de Kooper der drie eerste perceelen, in massa verkocht wordende, de volle koopspenningen of een gedeelte van dien, naar verkiezing, tegen behoorlijke renten en verband, kan gevestigd houden.

Waarvan nadere informatien te bekomen zijn ten Kantore van den Notaris Mr. *J. BUSGERS*, te *Arnhem*, brieven franco.

---

† † † De Notarissen Mrs. *J. BUSGERS* en *G. VAN ECK*, als daartoe, volgens de wet, benoemd, zullen, ten overstaan van den Heer Vrederegter, op den 22sten Julij en 5 Augustus 1829, telkens des avonds om 5 uren, in het Logement *den Arend*, te *Arnhem*, in het openbaar doen inzetten en verkoopen:

1°. Een hecht, sterk en welbetimmerd HUIS en ERVE, voorzien van verscheidene BENEDEN- en BOVENKAMERS, ZOLDERS-KEUKENS, ruime KELDERS, OPEN PLAATS en verdere GEMAKKEN, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de Oeverstraat, wijk B No. 10, van achteren door eene poort in de Weverstraat uitkomende, om dadelijk te aanvaarden.

2°. Een dito HUIS en ERVE, met OPEN PLAATS, staande naast het vorige, wijk B No. 11.

3°. Eene WONING achter het eerste perceel, in de Weverstraat gelegen, wijk E No. 40.

4°. Een groote en vruchtbare TUIN met de beste VRUCHTBOOMEN en GEWASSEN en TUINHUIS, binnen *Arnhem*, op het Weerdje gelegen.

5°. Eenen zeer schoonen BOUWHOF, gelegen onder *Elst*, in *Overbetuwe*, bestaande in een welbetimmerd HUIS, SCHUUR, BERG en verdere GETIMMERTEN, HOF, BOOMGAARD, WEI- en BOUWLANDEN, te zamen groot ongeveer 36 Bunders en 19 Roeden.

6°. De ONVERDEELDE HELFT van eene WEIDE, groot omtrent 3 Bunders, gelegen in het Kanton *Velp*, onder *Wort-Rheden*.

7°. Vijf stukken BOUWLAND, gelegen in den *Rheder Enk*, te zamen groot ongeveer 3 Bunders.

Alles bij Billetten breeder omschreven.

---

§ § § Op Dingsdag den 14den Julij 1829, des morgens ten tien ure, zal men te *Arnhem*, boven aan in de Bakkrstraat, publiek voor Kontant Geld verkoopen: eene groote partij AFBRAAK, bestaande in RIBBEN, BALKEN, PLANKEN, DEUREN, VENGSTERS, BINNEN- en BUITEN-RAMEN, groote TRAPPEN en eene geheele STOEP van groote BLAAUWE STEENEN, voorts eene groote hoeveelheid METZELSTEENEN in soorten enz. Zijnde dit een en ander, van heden af ook UIT DE HAND TE KOOP.

---

† † † Een HUIS te HUUR, om naar verkiezing te aanvaarden, gelegen tusschen de Velperpoort en Sabelspoort, even buiten de Stad *Arnhem*, in het vrolijkste van de Singels, bestaande in vier BENEDEN KAMERS, waarvan 2 Behangen en Gestukadoord zijn, eene MEIDEN KAMER, eene KEUKEN, een KELDER, ZOLDER en TUIN. Te bevragen ter Boek- en Courant-Drukkerij van *C. A. THIEME*, te *Arnhem*. Brieven franco.

---

† † † Men vraagt TE HUUR, eene goede NAWEIDING, liefst omheind, circa twee bunders groot, binnen de twee uren afstands van *Arnhem* gelegen. — Adres bij *WOUTER JANSEN*, huisman op *Betanien*, bij *Arnhem*.

---

§ § § Te *Doesborgh*, aan *den Yssel*, doet zich, door sterfgeval, de gelegendheid voor, dat aldaar bij KOOP, UIT DE HAND verkrijgbaar is, een kapitaal HEERENHUIS, hebbende ruime STALLING, aan de eene, en KOETSHUIS aan de andere zijde, voorts eenen grooten TUIN, met een fraaijen KOEPEL daarin, aan den Stadswal, een schoon uitzigt hebbende op de Rivier en de Veluwsche Bergen; alles zeer goed ingerigt en in den besten staat onderhouden. Adres bij den Boekverkooper *H. KETS*, te *Doesborgh*, onder de letters B. V. Brieven franco.

---

§ § § Executeuren in de Nalatenschap van Wijlen *GERRITJE PRINSEN*, Weduwe van *JAN HAMMINCK*, overleden binnen *Arnhem*, op den 14den Maart 1829, roepen mits deze op, zekere *JAN PRINSEN*, Zoon van *JAN PRINSEN* en *NEELTJE WELBOREN*, ten einde zich ten spoedigste te vervoegen, ten kantore van den Notaris Mr. *G. VAN ECK* te *Arnhem*, alwaar hij eene voor hem belangrijke mededeeling zal kunnen vernemen.

---

§ § § Sedert den 19den Junij ll. is vermist, tusschen *Logchem* en *Borkulo*, een leikleurig HAZEWINDHONDJE, met geele uiterlijke teekenen; die hetzelve te regt brengt, of weet aan te geven, word verzocht, zulks te doen, op den Huize *Menzink*, bij *Borkulo*; zullende rijkelijk beloond worden.

---

† † † Daar met de 146ste Koninklijke Nederlandsche Loterij de wijze der Trekking weder geheel en al op de algemeen bekende oude Hollandsche manier zal plaats hebben, zoo adverteerd de Ondergeteekende dat bij hem voor gemelde Loterij HEELE en GEDEELTENS van LOTEN Prijs-Courant te bekomen zijn, beginnende de trekking der 1ste Klasse den 27sten Julij 1829.

G. J. DIBBETS,
Gekwalificeerd Kollecteur te Arnhem.

---

§ § § *W. VAN ENGELENBURG*, Gekwalificeerd Kollecteur der Koninklijke Nederlandsche Loterij te *Arnhem*, heeft de eer zijne geëerde Begunstigers te verwittigen, dat bij hem, voor de 146ste Loterij, waarvan de Trekking weder Nommers gewijze, als van de vroegere bestaan hebbende, zal plaats hebben, zijn te bekomen HEELE en GEDEELTEN van LOTEN.

---

† † † De Heer *PHILIPPUS DE HAAN*, van *Zwolle*, Mond-, Kies- en Tandmeester, geëxamineerd en geadmiteerd voor het Koningrijk der Nederlanden, berigt, dat hij hier is gearriveerd en eenige dagen zal te spreken of te ontbieden zijn over alle MONDZIEKTEN; geneest spoedig alle SCHEURBUTIEKEN MONDEN, verdrijft alle MONDPYN, voortkomende door Roos, Zinking of Rumatismus, bij den Heer *J. W. HIRSCHMAN* instrument-maker in de Rijnstraat, Lett. C. No. 5.

Arnhem, den 10den Julij 1829.

NEDERLANDSCHE
STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.
Bepaling der afvaart, gedurende de maand Julij 1829.

Van *Rotterdam* naar *Nijmegen*: § Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*:

Maandag	13	's morgens	11	ure §	Zaturdag	11	's morgens	7	ure
Dingsdag	14	's middags	12	ure §	Zondag	12	's namidd.	2	ure
Vrijdag	17	's morgens	4	ure §	Woensdag	15	's namidd.	2	ure
Maandag	20	's morgens	4	ure §	Zaturdag	18	's namidd.	1	ure
Dingsdag	21	's morgens	5	ure §	Zondag	19	[illegible]	2	ure
Vrijdag	24	's morgens	7	ure §	Woensdag	22	[illegible]	2	ure
Maandag	27	's morgens	9½	ure §	Zaturdag	[illegible]	[illegible]	5	ure
Dingsdag	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	's namidd.	2	ure
Vrijdag	31	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	's namidd.	2	ure

Van *Nijmegen* naar *Keulen*:

Maandag	13	's avonds	10	ure §	Woensdag	22	's morgens	4	ure
Woensdag	15	's morgens	4	ure §	Vrijdag	24	's avonds	6	ure
Vrijdag	17	's namidd.	3	ure §	Maandag	27	's avonds	8½	ure
Maandag	20	's namidd.	3	ure §	Woensdag	29	's morgens	4	ure

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*: § Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:
Elken Zondag 's morgens ten 6 ure § Elken Maandag 's morg. ten 9½ ure

Men kan informatien bekomen bij de Agenten van voornoemde *Maatschappij*, de Heeren *VAALMAN* en *TRIEBELS*, te *Nijmegen* en bij den Heer *B. BLECKMANN* te *Arnhem*.

Alle dagen varen de Stoombooten tusschen *Rotterdam* en *Antwerpen*, vice versa, op bepaalde uren, als bij Biljetten is bekend gemaakt.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.